Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	8C/80/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4110225473
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Koscelanská
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2012:4110225473.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v právnej veci navrhovateľa: N.. Y.D., bytom I., G.. XX, zast. JUDr. René Hudzovičom, advokátom, Nitra, Štefánikova trieda č. 49, proti odporcovi: Dong Jin Precision Slovakia, s.r.o., so sídlom Dolná Streda, Galantská č. 592, IČO: 35856866, zast. ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova č.5, Bratislava, IČO: 35975016, o ochranu osobnosti, sudkyňou JUDr. Vierou Koscelanskou takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 20.000 eur ako nemajetkovú ujmu za porušenie jeho práva na zdravie, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
O trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
Súd p r i z n á v a navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 1.10.2010 domáhal, aby súd zaviazal odporcu z titulu náhrady nemajetkovej ujmy na zaplatenie sumy 50.000 eur a k náhrade trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na pracovisku odporcu utrpel pracovný úraz, v dôsledku ktorého sa stal invalidným, s vážnymi zdravotnými následkami. K úrazu prišlo vinou odporcu, ktorý sa dopustil viacnásobného porušenia povinností vyplývajúcich z predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Protiprávnym zásahom odporcu bolo porušené jeho právo na ochranu osobnosti, najmä právo na zdravie a na plnohodnotný život, pričom následky zásahu nie je možné úplne odstrániť morálnou satisfakciou, keďže žiadna forma zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na jeho osobnosti.
Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že návrhom sa domáha ochrany osobnostného práva navrhovateľa, na základe zásahu do jeho osobnosti, spočívajúcom v úraze, ktorý utrpel a ktorý mal vážne následky. Úraz zasiahol navrhovateľov osobný, rodinný, spoločenský a pracovný život, a to v mladom veku, kedy mal iba 30 rokov. Navrhovateľ neustále pociťuje dôsledky tohto zásahu, dokonca tieto sa ešte stupňujú, pretože pociťuje strach z ďalšej existencie, z budúcnosti, z nemožnosti získať zamestnanie, stal sa izolovaný, osamotený, bez priateľov a partnerky, čo u neho vyvoláva pocit beznádeje. Stretáva sa tiež s prejavmi, ktoré vníma ako ponižovanie a cíti sa menejcenný, keď naňho ľudia hľadia ako na mrzáka. Tieto stavy vníma ako zníženie vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti. Navrhovateľ v dôsledku poškodenia zdravia a traumy prežíva duševné útrapy nepretržite. Stratil možnosť viesť riadny rodinný a súkromný život. Jeho pocity strachu a pocity, že sa s ním ľudia kontaktujú iba zo súcitu a ľútosti mu bránia v tom, aby mohol nadväzovať partnerské a priateľské vzťahy. Následky pracovného úrazu narušili jeho súkromnú sféru, vymizli u neho hodnoty ako je radosť, šťastie a naopak žije s pocitmi úzkosti, strachu a zúfalstva. V danom prípade, vzhľadom na okolnosti a vážne následky úrazu, nie je morálne zadosťučinenie postačujúce, preto má navrhovateľ nárok na nemajetkovú ujmu vo výške uvedenej v návrhu.

Navrhovateľ vypočutý ako účastník konania uviedol, že u odporcu sa zamestnal dňa 2.7.2007 a dňa 3.10.2007 utrpel závažný úraz s ťažkou ujmou na zdraví, keď na neho padli vrecia o hmotnosti 1600 kg, pričom tento úraz zavinil odporca. Počas liečenia a aj neskôr ho spoločnosť ignorovala a nakoniec to vyústilo do okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom súdnym rozhodnutím bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Odporca mu do dnešného dňa neumožnil pracovať. Zásah do osobnosti sa prejavuje vo viacerých oblastiach a to predovšetkým v nepriaznivom zdravotnom stave, ktorý pretrváva a obmedzuje ho v reálnom živote. Úraz zanechal na ňom aj následky duševné, pre ktoré navštevuje psychológa, psychiatra a berie antidepresíva. Vo veku 30 rokov sa stal invalidný a aj v spoločnosti sa o ňom rozpráva ako o mrzákovi, čo ho ponižuje a je mu nepríjemné, keď vníma pohľady ostatných ľudí, ktorí ho ľutujú. Tento pocit znevažuje jeho vlastnú dôstojnosť. Zdravotné obmedzenia sú viditeľné aj navonok, chodí s barlou, nemôže dlho chodiť, stáť, ani sedieť a dvíhať určité bremená. Má viditeľné deformácie členku a bez použitia barly podskakuje, zakopáva a nemôže nosiť ani topánky, iba tenisky s rovnou podrážkou. Prežíva sústavne bolesť a to nie len telesnú, ale hlavne duševnú, keďže neustále žije v strachu z budúcnosti a zároveň prežíva aj traumu z minulosti, z úrazu, keďže počas úrazu bol pri plnom vedomí a uvedomoval si, že je pod stohmi a že "odchádza z neho život". Táto situácia sa mu v mysli stále vracia, v noci sa budí. Stav v ktorom sa nachádza ho trápi, cíti sa nešťastne, prežíva úzkosti, je smutný, sklamaný a má pocit menejcennosti. V dôsledku úrazu má pred sebou nevyriešené otázky súvisiace s budúcim životom, s pracovným zaradením, ale aj so založením rodiny. V súkromnom živote pracovný úraz ovplyvnil aj jeho citový život, ťažko nadväzuje známosti, znížilo sa mu sebavedomie, neverí si, prežíva duševné útrapy a má depresie. Nemôže sa zapájať do kultúrnych, duchovných, spoločenských akcií, chodiť na zábavy, plesy a diskotéky, hoci na takéto udalosti v minulosti chodil rád. Pred úrazom bol registrovaný futbalista, chodil lyžovať, korčuľovať sa, na turistiku a tieto športy v súčasnej dobe nemôže vykonávať. Toto všetko mu v osobnom živote chýba, je z toho veľmi smutný, nešťastný a to čo sa mu stalo považuje za vážny zásah do svojho zdravia a súkromia, keďže nemôže viesť plnohodnotný život.

Právny zástupca odporcu uviedol, že nárok navrhovateľa považuje za neopodstatnený, pretože vyplýva z pracovného úrazu, pričom existujú špeciálne právne prostriedky vyplývajúce z pracovnoprávnych a sociálnych predpisov, ktorými sa tieto nároky uspokojujú a navrhovateľovi jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví už aj boli odškodnené a to na základe rovnakých skutkových okolností ako sú uvedené v návrhu. Navrhovateľ bol odškodnený za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom sa s poisťovňou dohodol iba na 30% - nom zvýšení SSU. Je preto nelogické, že si uplatňuje nárok prostredníctvom ďalšieho inštitútu, keď nevyužil ani tie možnosti, ktoré mal. Ak by mu bolo z titulu ochrany osobnosti poskytnuté odškodné, išlo by o nesystémové navyšovanie nárokov a dvojité odškodné za to isté. Inštitút ochrany osobnosti je možné použiť iba vo výnimočných prípadoch, keď by odškodnenie následkom úrazu prostredníctvom špeciálnych predpisov nebolo dostatočné, čo nie je tento prípad, pretože navrhovateľ nevyužil ani všetky možnosti dané špeciálnymi zákonmi. Poukázal i na to, že uplatnený nárok je vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľa značne neprimeraný. Navrhovateľ je stále zamestnancom odporcu a je mu vyplácaná náhrada mzdy. Zamestnávateľ má záujem navrhovateľa zamestnávať a chce mu vytvoriť miesto, ktoré by bol schopný zastávať po pracovnom úraze, ale k tomu je potrebná súčinnosť navrhovateľa, pretože je potrebné zistiť rozsah jeho zdravotného poškodenia, aby sa mohlo vytvoriť pre neho vhodné miesto. Navrhovateľovi však chýba aktívny prístup k riešeniu svojej situácie, skôr využíva systém a nemá až takú vôľu zapojiť sa do práce, pričom odporca nemôže niesť zodpovednosť za jeho negatívny prístup k životu a negatívne vnímanie jeho situácie.

Súd v rámci dokazovania vypočul svedkov H.D., N.. T. W., N.. G.H., T. O., X. V. a T.. K. X.D..

Svedyňa H.D., matka navrhovateľa uviedla, že synovi sa po úraze život celkom zmenil. Je stále doma, chodí po doktoroch a v súčasnej dobe nie je vylúčené, že sa bude musieť podrobiť ďalšej operácii. Medzi ľudí nechce chodiť, pretože sa mu stalo, že ho nazvali kalika, alebo mrzák. Má bolesti, nohu má necitlivú a aj pri chôdzi po dome zakopáva. Pred úrazom to bol veselý chlapec, hrával futbal, to bol pre neho celý život. Teraz pociťuje strach, bojí sa čo príde v budúcnosti, či sa začlenení do spoločnosti, či si nájde vhodné zamestnanie a pre tieto pocity sa trápi. Vzhľadom na jeho psychický stav mu boli naordinované lieky a navštevuje pravidelne psychiatričku aj psychologičku. Syn sa jej zdôveruje so svojimi pocitmi a prevažuje u neho strach z budúcnosti. Stratu možnosti spoločensky existovať, pomáhať rodine, venovať sa futbalu a chodiť s kamarátmi von prežíva ťažko. Nie je mu to ľahostajné, stále sa nad všetkým zamýšľa a vidieť na ňom že má starosti a trápi sa. Od úrazu nemá byť prečo šťastný a radostný. Doma

rozoberajú aj to, čo by mohol robiť teraz, aká práca by mu vyhovovala a čo by chcel robiť. Hovoril niečo o úradníckej práci, kde by mohol chvíľu stáť, chvíľu sedieť, napr. niečo na mestskom úrade.

Svedkyňa N.. T. W. uviedla, že u odporcu pôsobí od roku 2006 ako externý autorizovaný bezpečnostný technik. V období, kedy došlo k úrazu na pracovisku odporcu už pôsobila, takže o úraze vedela, podieľala sa na šetrní vzniku úrazu a mala vedomosť aj o jeho následkoch. Navrhovateľa prvý krát videla na jeseň 2008, kedy prišiel do spoločnosti na jednanie ohľadne jeho ďalšieho zaradenia. Spoločnosť mala vytvorené určité predstavy o práci, ktorú mu ponúkli, pričom toto jednanie prebiehalo v pozitívnom duchu. Navrhovateľ sa vtedy k ponúknutej práci nevyjadril a neprišlo k žiadnemu záveru. Jeho prístup k zaradeniu do práce bol skôr negativisticky a k miestu ktoré mu bolo ponúknuté sa vyjadril nesúhlasne s tým, že to nebude po zdravotnej stránke zvládať. Išlo o prácu pri počítači, kde mal robiť evidenciu a občas zájsť do skladu alebo ostatných priestorov. Navrhovateľ pôsobil negatívne aj čo sa týka svojej vlastnej budúcnosti, sám nemal predstavu čo by chcel robiť a neprišiel s tým, že by sa chcel na pracovnej pozícii dohodnúť. Pamätá si, že navrhovateľ chcel nejaké odškodné, na čo zástupca spoločnosti reagoval s ochotou, ale žiadali predloženie vyčíslenia nárokov. Navrhovateľ na jednaní pôsobil kľudne, vyjadroval však nespokojnosť s tým, čo sa mu stalo. Pôsobil na ňu nešťastne, bolo vidieť že ho táto situácia trápi. Tváril sa že má bolesti a vnímala ho ako utrápeného. O to viac ju prekvapilo, keď asi dva týždne po jednaní navrhovateľa videla ako rezko kráčal po chodníku bez palice.

Svedok N.. G.H. uviedol, že navrhovateľa pozná, spoločne vyrastali, chodili do školy, spoločne športovali a sú veľmi dobrí priatelia. On u odporcu pracoval v pozícii asistent manažéra výroby do roku 2011, kedy skončil na základe dohody, ale dôvodom boli nezhody s vedením. Uviedol, že navrhovateľa úraz veľmi zmenil, následky úrazu prežíva ťažko. Úraz bol vážny a keby nebol pri ňom kolega, mohol by byť mŕtvy. Pred nehodou bol navrhovateľ spoločenský a veselý človek, venoval sa športu, spolu organizovali rôzne aktivity, mali priateľov, chodili von a navrhovateľ mal vzťah s veľmi pekným dievčaťom. Toto sa však po úraze zmenilo. Navrhovateľ je obmedzený vo všetkých aktivitách, od citových cez pracovné, športové aj rodinné. Úraz ovplyvnil i jeho priateľské vzťahy, pretože sa už nechce do ničoho zapájať. Navrhovateľ je zo svojej situácie nešťastný, bojí sa budúcnosti a toho, či sa mu vôbec podarí nájsť si prácu, pretože ak chce pracovať musí mať vytvorené osobitné podmienky. Potvrdil, že na jednaní firmy s navrhovateľom bol prítomný jeden krát a vtedy sa hľadalo všetko možné, len nie pracovné miesto pre navrhovateľa. Z celkovej atmosféry mal dojem, že organizácia nemala záujem riešiť situáciu navrhovateľa a nemali ani záujem ho zamestnať a vytvárať mu miesto. Navrhovateľ je pracovitý, počas školy chodil na brigády, robil aj podradné práce a pomáhal tiež doma. Navrhovateľ má teraz negatívny prístup k životu, ale pred úrazom taký nebol. Bol veselý, človek za každú srandu a dobrý športovec. Navrhovateľ by robiť chcel ale potrebuje prácu, ktorá nebude fyzicky náročná.

Svedok T. O., priateľ navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ bol futbalista, spoločne chodievali na zápasy, na športové podujatia, na nohejbal, cvičiť do telocvične, pretože navrhovateľ je športovec a pred úrazom sa športu venoval. Vždy bol aktívny, angažoval sa do športových akcii, vyvíjal činnosti smerujúce k organizovaniu akcií, podujatí, žil športom a zábavou, bol to taký živel. Navrhovateľ bol spoločenský typ, aktívny, plný energie, ale od úrazu sa všetko zmenilo, navrhovateľ pociťoval celú situáciu ako že "utiekol hrobárovi z lopaty". To, čo sa stalo, na ňom zanechalo stopy. Teraz sa vyhýba spoločnosti, nemá už taký elán a ani mu to nedovoľuje zdravie. Je nekomunikatívny, smutný, uzavretý, povie len to, čo musí a prevažuje u neho negatívna nálada, je to celkom iný človek ako bol pred úrazom. Aj okolie na neho reaguje inak, berú ho ako invalida, dokonca ho raz jeden človek nazval "mrzákom", čo ho tak zobralo, že sa ešte viac vyhýba ľuďom. Navrhovateľ po úraze stratil chuť do života, cíti sa menejcenný a vyskytujú sa u neho aj obavy o budúcnosť, čo bude s ním po stránke finančnej, či sa bude môcť zapojiť do práce a ako bude fungovať.

Svedok X. V. uviedol, že je navrhovateľov dlhoročný priateľ. Navrhovateľ bol pred úrazom normálny chalan, ktorý sa rád zabával. V spoločnosti bol stredobodom pozornosti, žil naplno, bol to športovec, ktorý sa venoval futbalu, mal perspektívne výsledky, medzi ľuďmi bol obľúbený. Po úraze sa zmenil o 180 stupňov. Je doslova čudný, negatívne naladený, vyhýba s spoločnosti, nechce nikam ísť, uzatvára sa sám v sebe, na nič sa neteší, radosť u neho neexistuje. So svojimi pocitmi sa občas zdôveril a hovoril, že radšej ho mohlo zabiť, než by mal takto žiť. Navrhovateľ je celkom bez života, zväčša hovorí o svojich negatívnych pocitoch a prežíva depresívne stavy. Do spoločnosti nechodí, pretože sa cíti menejcenný. Chuť do roboty má, robiť by chcel, vyrastal na dedine a k práci bol vedený od malička.

Svedok T.. K. X.D. uviedol, že pracuje u odporcu ako personálny manažér a navrhovateľa pozná ako zamestnanca, ktorého prijímali v roku 2006-2007. Pamätá si, že už vtedy ho zarazilo, že človek s vysokoškolským vzdelaním má záujem o takú prácu, ktorá je pre neho podradná a tiež ho zaujalo, že z jeho životopisu neboli cítiť žiadne pracovné návyky. Navrhovateľ pracoval štandardne, sťažnosti na jeho prácu neboli. Ešte pred úrazom, keď sa s ním stretol náhodou na obede, cítil, že nemá žiaden optimizmus, radosť zo života, pripadal mu frustrovaný, ako človek s negatívnym prístupom k životu. Po úraze počas hospitalizácie s nimi nekomunikoval, prišiel asi rok po úraze s tým, že žiadal nejaké odškodné a hoci už nebol žiaden zákonný dôvod na ďalšie plnenie, chápali jeho postavenie a žiadali, aby svoje nároky špecifikoval a vyčíslil. Navrhovateľ toto odmietol a nedostali od neho žiadne písomné podklady k ďalšiemu odškodneniu. Koncom roka 2008 mu končila podporná doba, tak mu vytvorili pracovné miesto "kontrolór výroby", ktoré bolo vytvorené umelo pre neho, pretože to bolo miesto, kde by mohol sedieť, stáť aj chodiť, sám si manažovať prácu a čas a navyše by miesto zodpovedalo aj jeho vzdelaniu. Toto navrhovateľovi oznámili, pričom on opätovne nastúpil na PN a do práce prišiel až začiatkom roka 2010 a za celé toto obdobie vôbec s nimi nekomunikoval a ani sa nevyjadril k pracovnému miestu, ktoré pre neho vytvorili. Keď prišiel do práce oznámil, že s pracovným miestom nesúhlasí. Z jeho reakcie mal pocit, že sa nechce zamestnať a pracovať sa mu vlastne ani nechce. Navrhovateľ pri stretnutí v máji 2011 nepôsobil ako človek s pocitom menejcennosti, práve naopak, pôsobil sebavedomo a neprístupne k tomu, aby sa dohodli na veciach súvisiacich s jeho pracovným zaradením. Nevedeli sa dohodnúť ani čo chce robiť, ako chce robiť, chýbal konštruktívny dialóg. Podľa jeho názoru navrhovateľ pracovať nechce a ide z jeho strany o zneužívanie systému. Pokiaľ by ho mal porovnať s inými pracovníkmi po pracovných úrazoch a to aj s vážnejšími následkami, tak títo sú oproti navrhovateľovi doslova draví do práce. Vo firme zamestnávajú aj ľudí, ktorí majú viac ako 70% postihnutie a napriek tomu majú k životu iný prístup ako navrhovateľ.

Zo správy z Psychiatrickej ambulancie T.. W. W. vyplýva, že navrhovateľ stratu zdravia zmenu kvality života prežíva depresívne, trpí úzkosťami, stálymi spomienkami na okolnosti úrazu, ktoré sa mu vnucujú a poruchami spánku. Jeho zdravotný stav si vyžaduje medikamentóznu liečbu.

Zo správy Ambulancie klinickej psychológie L.. Q. L. vyplýva, že u navrhovateľa bola diagnostikovaná postraumatická stresová porucha so závažným depresívnym prežívaním v dôsledku ťažkého pracovného úrazu. Okrem prejavov depresie dominujú u neho znaky postraumatickej stresovej poruchy - úzkosť, vnútorné napätie, poruchy spánku, plačlivosť, desivé úzkostné sny, nutkavé znovuprežívanie traumatickej udalosti v predstavách. Pracovný úraz, fyzické i psychické dôsledky negatívne ovplyvnili kvalitu života navrhovateľa, invalidizácia posunula sebaobraz výrazne negatívnym smerom s ťažkými poruchami sebahodnotenia, podceňovania, neistoty, obáv, nemožnosť adekvátne sa realizovať v pracovnom i osobnom živote.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s listinnými dokladmi a to pracovnou zmluvou zo dňa 2.7.2007, protokolom Inšpektorátu práce Trnava zo dňa 17.1.2007, rozhodnutím sociálnej poisťovne č. 7708086760 zo dňa 10.10.2008, lekárskou správou zo dňa 24.9.2008, oznámením soc. poisťovne zo dňa 3.12.2009, konečnou lekárskou správou zo dňa 17.12.2008, prepúšťacou správou, správou z diagnostického centra Jessenius, EMG vyšetrením, lekárskou správou zo dňa 31.3.2009, nálezom zo dňa 14.4.2009, lekárskou správou zo dňa 28.1.2009, kontrolným rehabilitačným vyšetrením zo dňa 22.9.2009, vyšetrením zo dňa 25.2.2010, lekárskou správou zo dňa 1.3.2010, rozhodnutím ÚPSVaR Nitra zo dňa 20.4.2009, parkovacím preukazom pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, preukazom Slov. futbalového zväzu, potvrdením soc. poisťovne zo dňa 13.10.2010, potvrdením o výške príjmu zo dňa 29.4.2010, potvrdením o nemocenských dávkach zo dňa 8.2.2010, potvrdením o vyšetrení zo dňa 3.2.2010, rozhodnutím soc. poisťovne zo dňa 11.12.2008, 10.12.2009, mzdovým listom navrhovateľa za r.2011, potvrdením o úrazových dávkach zo dňa 6.3.2012 za obdobie od 3.10.2007 do 31.12.2011, potvrdením o úrazovej rente zo dňa 6.3.2012, záznamom zo stretnutia - rokovanie o novom pracovnom mieste - fotokópia, výpisom z OR Okresného súdu Trnava zo dňa 31.8.2012, správou z psychiatrickej ambulancie zo dňa 2.10.2012, správou z psychologického vyšetrenia zo dňa 3.10.2012, pripojeným spisom OS Galanta sp. zn. 25 C 198/2010, spisovým materiálom Soc. poisťovne.

Súd návrh odporcu na vypočutie svedka P.B., konateľa agentúry právno-bezpečnostných služieb a nariadenie kontrolného psychologického a psychiatrického vyšetrenia zamietol, nakoľko rozsah vykonaného dokazovania považoval za dostatočný pre objektívne posúdeniu a rozhodnutie vo veci.

Na základe vykonaného dokazovania, vrátane výsluchu navrhovateľom označených svedkov, na ktoré dôkazy, napriek námietke právneho zástupcu opierajúcu sa o ustanovenie § 118a OSP, prihliadol, keďže výsluch svedkov bol ako dôkaz zo strany navrhovateľa označený a navrhovaný už v žalobe a aj na prvom pojednávaní, súd zistil tento skutkový a právny stav.

Navrhovateľ pracoval u odporcu na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 2.7.2007, vo funkcii scrapman s miestom výkonu práce v Dolnej Strede, Galantská 592. Dňa 3.10.2007 utrpel na pracovisku pracovný úraz, keď v sklade materiálu, kde sa nachádzal, sa zo stohu s uskladnenými vrecami náhle zosunuli dve vrecia, každé o hmotnosti 800 kg a spadli na navrhovateľa. V dôsledku uvedeného došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa a to otvorenej luxácii pravého členka III. st., ktorá bola riešená operačne, porušeniu funkcie pohybu v končatine, flexia plantárna a dorzálna 10st., k strate citlivosti pravého chodidla s parestéziami a k zlomenine tela stavca L 4 s účinkom na statiku s príznakmi nervového dráždenia, slabosťou svalového korzetu. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45 %. Z protokolu Inšpektorátu práce Trnava o vyšetrení príčin tohto závažného pracovného úrazu zo dňa 17.1.2008 vyplýva, že na strane zamestnávateľa došlo k porušeniu bezpečnostných predpisov, keď používaný spôsob skladovania veľkoobjemových vriec s granulátom nebol v súlade s bezpečnostnými predpismi, pretože vrecia na paletách boli posunuté mimo pôdorys palety, palety boli mechanicky poškodené a vrecia neboli zaistené proti zosunutiu, čím nebola zaručená stabilita stohu a tým ohrozená bezpečnosť a zdravie zamestnancov. Zamestnávateľom vypracovaný a vydaný skladový poriadok neobsahoval v plnom rozsahu požiadavky na skladovanie veľkoobjemových vriec ustanovené platnými právnymi predpismi a technickými predpismi. Zamestnávateľ nepredložil žiaden doklad, ktorým by preukázal nosnosť drevených paliet, ktoré používal pri stohovaní veľkoobjemových vriec s granulátom. Následkom pracovného úrazu sa navrhovateľ stal od 12.9.2008 invalidným a rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 10.10.2008 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 2.568,- Sk / 85,30 eur/ a od 1.1.2010 vo výške 94,10 eur. Sociálna poisťovňa Galanta vyplatila navrhovateľovi náhradu za bolesť vo výške 2.541,33 eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.519,96 eur, náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 966,70 eur, za obdobie od 3.10.2007 do septembra 2008 mu bol vyplatený úrazový príplatok spolu vo výške 51.063,- Sk / 1.693,07 eur/ a v nasledujúcom období mu bola vyplácaná mesačná úrazová renta. Nároky na ktoré má navrhovateľ právo v zmysle pracovnoprávnych a sociálnych predpisov odškodnené boli. Pracovný pomer navrhovateľa u odporcu trvá, doposiaľ však nebol zaradený na pracovné miesto zodpovedajúce jeho zdravotnému stavu.

Vychádzajúc z obsahu návrhu vo veci samej je zrejmé, že predmetom tohto návrhu je nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu v zmysle ustanovení § 11 a nasl. OZ.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka / ďalej OZ/, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že základnými hodnotami osobnosti každej fyzickej osoby sú predovšetkým život, zdravie, občianska česť a ľudská dôstojnosť, ako aj súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, môže v prípade, že došlo k zásahu do tohto práva, využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú uvedené v ustanovení § 13 OZ a prichádzajú do úvahy vtedy, ak je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére.
Zákon v ustanovení § 13 ods.2 OZ pripúšťa možnosť podania návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pokiaľ by morálne zadosťučinenie v zmysle § 13 ods.1 OZ bolo preukázateľne nepostačujúce a strácalo by svoju účinnosť a funkčnosť. Dôvodom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jeho dôstojnosti v spoločnosti v značnej miere, tento dôvod je však uvedený iba demonštratívne, preto súd môže nemajetkovú ujmu podľa tohto zákonného

ustanovenia priznať aj v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Účelom nemajetkovej ujmy je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnená všade tam, kde je osobnostná ujma spojená s citeľným znížením postavenia fyzickej osoby v spoločenských kruhoch, v ktorých sa pohybuje a kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak, ako cestou primeraného finančného zadosťučinenia.
Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nárok na nemajetkovú ujmu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti nie je nárokom na náhradu škody a preto nemôže ísť o totožný alebo duplicitne uplatnený nárok, ktorý už navrhovateľovi odškodnený bol. Nároky z titulu práva na náhradu škody (bolestne a sťaženie spoločenského uplatnenia) sú celkom odlišné nároky, pričom je vecou navrhovateľa, či si ich uplatnil a v akom rozsahu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 OZ a nároky na náhradu škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 OZ sú samostatné právne prostriedky ochrany fyzickej osoby, preto súd nárok navrhovateľa z dôvodu odporcom namietanej duplicity zamietnuť nemohol.
Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, zavinenie sa nevyžaduj a predpokladom vzniku práva na použitie sankcií k ochrane osobnostnej sféry fyzickej osoby za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je: 1./ existencia zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, ktorý vyvolal alebo bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv fyzickej osoby (spočívajúca v poškodení zdravia žalobcu), 2./ protiprávny alebo neoprávnený charakter zásahu spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcu a 3./ príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a touto ujmou, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv fyzickej osoby.
Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danej veci bol zistený neoprávnený zásah do práva na zdravie, ktoré je chránené ako základná hodnota osobnosti každej fyzickej osoby v zmysle § 11 OZ, keď bolo preukázané, že dňa 3.10.2007 došlo k pracovnému úrazu a zraneniu navrhovateľa, pričom za vznik pracovného úrazu zodpovedá zamestnávateľ, ktorý porušil stanovenie § 6 ods.1 písm. d/ a j/ zák.č.124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď veľoobjemové vrecia nesprávne skladoval a nedostatočne zabezpečil proti zosunutiu. Pracovný úraz nespôsobil iba fyzické zranenia, ale zanechal vážne následky v osobnostnej (nemajetkovej) sfére navrhovateľa. Navrhovateľ uviedol, že pociťuje ujmu už tým, že sa stal pracovný úraz, ktorý sa mu neustále v mysli vybavuje a pri ktorom došlo k vážnemu poškodeniu jeho zdravia a to otvorenej luxácii pravého členka a zlomenine tela stavca L 4. Poukázal na to, že nežije životom ako zdravý človek, nemôže sa zaradiť do riadneho pracovného procesu, keďže má zdravotné obmedzenia, nemôže riadne spoločensky žiť a športovať, hoci pred poškodením zdravia športoval a rád hrával futbal. Obmedzenie pociťuje aj v tom, že nemôže dlho chodiť, stáť ani sedieť, pri chôdzi používa barlu, inak zakopáva a podskakuje a nemôže nosiť ani štandardnú obuv. Úraz vážne poznačil i jeho psychiku, trpí depresiami, úzkostnými stavmi, ťažkými poruchami sebahodnotenia, pocitmi menejcennosti, podceňovania, neistoty a strachu z budúcnosti.
Keďže podľa názoru súdu v danej veci boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože nesporne došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa vyššie popísaným spôsobom, ide o právo na zdravie chránené ustanovením § 11 OZ, k vzniku ujmy t.j. k poškodeniu zdravia navrhovateľa došlo porušením právnej povinnosti odporcu a medzi existenciou ujmy a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť, považoval súd návrh za opodstatnený. Vzhľadom k závažnosti dôsledku neoprávneného zásahu, ktorý v značnej miere znížil jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, možno konštatovať, že satisfakcia v zmysle § 13 ods. 1 OZ nie je postačujúca a preto boli splnené podmienky ustanovenia § 13 ods. 2 OZ pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. V danej veci došlo k ťažkému poškodeniu zdravia navrhovateľa, ktoré má trvalé následky s prognózou zhoršovania zdravotného stavu vekom. Tým došlo k zásahu do chráneného práva žalobcu - práva na zdravie v zmysle ust. § 11 OZ. Odstrániť následky neoprávneného zásahu nie je možné. Nemajetková peňažná ujma v peniazoch patrí navrhovateľovi za utrpené pocity šoku, stresu, smútku z trvalej straty zdravia a zmeny kvality života. Satisfakčná žaloba je potom prostriedkom na zmiernenie týchto negatívnych následkov.

Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa podľa § 13 ods. 2 OZ je daný a v ďalšom sa potom zaoberal iba ustálením primeranej výšky nemajetkovej ujmy, ktorú určil na základe voľnej úvahy súdu podľa § 136 OSP, pretože ide o nárok, ktorého výšku nemožno zistiť inak.

Pri určení výšky zadosťučinenia v peniazoch súd prihliadal na závažnosť vzniknutej ujmy, na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu, povahu a spôsob neoprávneného zásahu, prihliadol tiež k

charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti a k trvaniu a rozsahu vzniknutej nemajetkovej ujmy. Súd pri určovaní výšky peňažnej náhrady zohľadnil aj správy psychiatra a psychológa, z ktorých vyplýva, že následky úrazu značne ovplyvnili duševný stav navrhovateľa, znížili jeho dôstojnosť a výrazne zmenili kvalitu jeho života. Zranenie, ktoré navrhovateľ utrpel je možno kvalifikovať ako ťažké, so zanechaním trvalých následkov. Vzhľadom k týmto záverom je možné konštatovať, že k neoprávnenému zásahu do práva na zdravie odporcu má značnú intenzitu a rozsah a jeho následky sú trvalé. Úraz utrpel navrhovateľ vo veku 30 rokov, kedy sa jeho profesionálny život rozbiehal, rodinu ešte založenú nemal a po úraze sa situácia v tomto smere značne sťažila. Na druhej strane ale súd zohľadnil, že navrhovateľ síce utrpel trvalé poškodenie pohybového aparátu, ale nestratil schopnosť pohybovať sa a chodiť a ani schopnosť pracovať, aj keď v zníženej miere a po vytvorení osobitných podmienok. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že výška navrhovateľom uplatneného nároku je neprimeraná, pričom okolnostiam za ktorých k porušeniu práva na ochranu zdravia navrhovateľa došlo, podľa názoru súdu zodpovedá priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 eur, ktoré sa s ohľadom na zistený skutkový stav javí ako primerané. Účelom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní aj satisfakčnú funkciu, nejde však o reparáciu celej ujmy, ktorú navrhovateľ utrpel, ani o náhradu škody na zdraví, ktorá navrhovateľovi vznikla a bola aj odškodnená. Zmyslom peňažného zadosťučinenia je výhradne iba zmiernenie a vyváženie následkov nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnosti fyzickej osoby. Z vyššie uvedených dôvodov súd navrhovateľovi priznal náhradu vo výške 20.000 eur a vo zvyšku, t. j. v časti 30.000 eur, návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd s poukazom na § 138 ods.1 OSP priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keď na základe predložených dokladov dospel k záveru, že na priznanie oslobodenia boli splnené zákonné podmienky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.